

נחנך ארכיון
השמאל העקבי
עמ' 8

פועלי כל הארצות התאחדו!

זוהר

زوهديرك ZO HADEREKH

גיליון 30 / 2 באוגוסט 2023

נערכים להרוס כפר כדי לבנות

עמ' 5

עוד שכונה בדימונה

מיהם 'ידידי המחאה' הרוצים להכשילה

עמ' 3

מכתבים למערכת

בין הפיכה צבאית למרי אזרחי

אחרי שבחולשת דעתם, אחד-עשרה שופטי בג"צ אפשרו לבנימין נתניהו לקחת את מדינת ישראל כבת ערובה לענייניו המשפטיים, קמה מחאת ענק של אזרחים המנסים למנוע ממנו לבצע את זממו. עד כה עושה רושם שהוא והקואליציה שלו לא מתכוונים לעצור את חקיקת השחיתות והדיקטטורה. לא נותר אלא לפנות למרי אזרחי שבהגדרתו הוא לא-אלים, בצד ההפגנות. סרבנות של טייסים ושל לוחמים אחרים היא פעולה של מרי אזרחי לא אלים. אין לזה שום קשר להפיכה צבאית.

דוברי הקואליציה הטוענים שזאת הפיכה צבאית, אינם טיפשים. הם יודעים היטב מה המשמעות של הפיכה צבאית – זיכרו את הדיקטטורות הצבאיות בארגנטינה, בצ'ילה, במיאנמר ועוד.

סרבנות הטייסים היא סירוב לשתף פעולה עם שלטון המשתמש בכוחו באופן לא לגיטימי כדי להכשיר שחיתות שלטונית ולהפוך את המשטר בישראל לדיקטטורה.

עמוס גביץ, קיבוץ שפיים

אין דמוקרטיה בלי זכויות אדם

כבר יותר מחצי שנה שאנו בארגון סיוע לפליטים שותפות מלאות להפגנות נגד ההפיכה המשטרית. אנו מתמלאות בתקווה וגאווה כשאנו רואות ישראלים שלא מוכנים להיכנע לשלטון שמבקש לדכא את החופש שלהם ולפגוע בזכויות שלהם. ב-12 ביולי קיבלנו תזכורת לחשיבותה של מערכת משפט עצמאית. העליון פסק ששלילת ההפרשות הסוציאליות שהופקדו לטובת עובד זר, שעבד כחוק אבל אשרת השהייה שלו פקעה, היא לא חוקית. כמו בפסילת חוק הפיקדון, קבע בית המשפט העליון שמדובר בפגיעה לא מידתית משום שההפרשות הסוציאליות הן של העובד.

מיד לאחר הפסיקה, תקפו ח"כים מהקואליציה את השופטים ואת מערכת המשפט. שר המשפטים יריב לוין הוציא הודעה לתקשורת: "אם למישהו היה ספק מדוע דרושה רפורמה עמוקה במערכת המשפט, הוא קיבל היום שוב את התשובה בפסק דין נוסף שמעודד הגירה בלתי חוקית לישראל תוך פגיעה בהרכב הדמוגרפי ובהזדהות היהודית של המדינה".

לא אתייחס לטענות המופרכות של לוין לגבי "האיום הדמוגרפי" על מדינת ישראל, ואתמקד דווקא במשמעות עבורי של פסק הדין ושל אמירתו של לוין. עבורי, זו תזכורת נוספת לקשר הישיר בין דמוקרטיה לבין זכויות אדם, בין ההפיכה המשטרית לבין הכוונות הרעות שמאחוריה.

כשאני יוצאת להפגין וקוראת: 'אין דמוקרטיה בלי זכויות אדם, אין זכויות אדם בלי זכויות פליטים', אני מצביעה על הקשר הישיר בין מערכת משפט מתפקדת ועצמאית, שמפעילה ביקורת שיפוטית על הרשות המבצעת כשהדבר נדרש, לבין זכויות של קבוצות מודרות כפליטים ומהגרים (אבל לא רק). הגיע הרגע שבו כל אחת ואחד מאיתנו צריכים וות להחליט באיזה צד של ההיסטוריה אנחנו נמצאים. אני קוראת לכם. להתנגד ולצאת ולהפגין.

טלי אהרנטל, מנכ"לית ארגון סיוע לפליטים

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

אריה דרעי: מי אמר שבפוליטיקה אין ידידים?

"לפני קצת פחות משנה ישב היועץ האסטרטגי ישראל בכר על תקן פרשן באולפן ערוץ 13 והכריז "אריה דרעי הוא הדמות החשובה של הבחירות". הוא עשה זאת בלי לגלות לציבור שבאותו זמן הוא ניהל מגעים עם ש"ס על ניהול קמפיין הבחירות. נראה שהימצאות בניגוד עניינים איננו מצב זר לאסטרטג הפוליטי, שתוך זמן קצר קיבל את מתנת הבחירות של דרעי עבורו ויהפוך לקונסול ישראל בלוס אנג'לס. במשך שנים יעץ בכר לבכירים ביותר בעולם הפוליטי, מנתניהו ועד גנץ, וניהל אסטרטגיה תקשורתית עבור כ-50 לקוחות פרטיים, לרוב מתחום האנרגיה. בינתיים, הוא מסרב לחשוף במלואו את הנספח להסכם ניגוד העניינים, ובו רשימת החברות שאסור לו לעסוק בהן".

שבי גטניו, "המקום הכי חם בגיהנום", 20.7

ניר ברקת: מהשלטון מנהלים את ההון... הפרטי

15 שנה אחרי שהחלה הקריירה הפוליטית שלו, שר הכלכלה ניר ברקת הוא עדיין בעל הזכויות בחברות רבות הרשומות בין השאר בישראל, ארצות הברית, לוקסמבורג ובמקלט המס איי הבתולה. למרות כללים ברורים ומחייבים, שאושרו כהחלטת ממשלה ב-2003, ביחס לעסקים פרטיים של שרים, ברקת לא 'מכר או החכיר' (לשון הכללים) את עסקיו וגם לא ביקש היתר מיוחד שיאפשר לו להמשיך להחזיק בהם. חשוב להדגיש לא מדובר רק בעניין פרוצדורלי אלא בסוגיה הקשורה ישירות לניגודי עניינים פוטנציאליים של השר, שאחזקותיו התרחבו גם במהלך כהונתו כחבר כנסת. כך למשל אחת החברות האמורות פועלת בתחום רשתות השיווק שאליו יש למשרד של ברקת נגיעה ישירה; חברה אחרת מחזיקה בבית השקעות מרכזי בישראל וחברות נוספות קיבלו הלוואות מבנקים שונים".

אורי בלאו, "שומרים", 16.7

פיצול האישיות: פעיל ליכוד שמתחזה לערבי

"מראהו של ערבי לבוש ג'לבייה מפגין בעד הרפורמה המשפטית בתחנת הרכבת בלוד, כשבידו דגל 'משיח' של תנועת חב"ד סקרנה במיוחד את כתב אתר 'וויינט' שראיין אותו וצורת לפשר תמיכתו ברפורמה. האיש הזדהה בפני הכתב כ'עמאר חסונה' בן 65, תושב לוד, ולשאלת הכתב האם הוא לא מפחד להביע הזדהות עם הליכוד, השיב: 'לא מפחד מאף אחד, אני אוהב את ישראל, אוהב את הדגל ואוהב יהודים. אני תומך ברפורמה של ביבי נתניהו. אני רוצה שלום בין כולם'. הוא הוסיף ואמר: 'המפגנים משוגעים, אין להם שכל. מה הם רוצים? טוב להם בחיים ורק בלגן ובעיות הם עושים פה'. אלא שמדובר בפעיל הליכוד עמרם (עמי) מסיקה, תושב רחובות, שמתחפש מעת לעת לערבי וכבר נצפה בעבר במחאות שונות כשהוא בלבוש הזה. יודעי דבר טוענים שזו לא הפעם הראשונה שהוא מפיל ברשת כלי תקשורת עם הזהות המטעה והשליטה בשפה הערבית".

קובי עוזיאלי, "בחדרי חרדים", 19.7

יו"ר האופוזיציה ח"כ יאיר לפיד ונשיא ארה"ב ג'ו ביידן, אפריל 2023 (צילום: דף הפייסבוק של לפיד)

מיהם 'ידידי המחאה' ופועלים נגדה

לפיהן שירותי הביטחון האמריקאים עומדים מאחורי המחאה ההמונית בישראל. אך מעשיו של ממשל ביידן, בדיוק כמו מעשיו של ממשל טראמפ שקדם לו, נועדו לחיזוק ההגמוניה האמריקאית המתערערת באזור ובה לישראל תפקיד מרכזי.

ארה"ב מוסיפה לספק נשק רב לישראל, ובאחרונה אף הסכימה למכור לה טייסת נוספת של 25 מטוסים אף-35 מתוצרת חברת לוקהיד מרטין בשווי שלוש מיליארדי דולרים מכספי הסיוע האמריקאי.

רחוק מעיניו של הציבור, ממשיך חיל אוויר לקיים אחת לכמה חודשים תרגילים המדמים התקפה על איראן בשיתוף מטוסים אמריקאיים. חיילי צה"ל גם השתתפו בתרגילי צבא ארה"ב בצפון אפריקה ולשם כך שוגרו חיילי גולני למרוקו. ולא שכחנו: הבית הלבן מנסה להשלים את יישום "היוזמה הסעודית" עד סוף השנה או עד תחילת השנה הבאה, לפני תחילת מערכת הבחירות לנשיאות.

הגנרל והטייס

היועץ לביטחון לאומי של ארה"ב, ג'ייק סאליבן, ביקר בסעודיה בשבוע שעבר ונפגש עם יורש העצר הנסיך מוחמד בן סלמאן ועם בכירים סעודים נוספים. אך לפני נסיעתו לסעודיה נפגש סאליבן בבית ארה"ב עם ראש המוסד דדי ברנע. הסיבה לכך היא שסוגיית הנורמליזציה בין ישראל לבין סעודיה היא חלק מהיוזמה שממשל ביידן מקדם בחודשים האחרונים. זו כוללת סדרה של הסכמים צבאיים, מדיניים וכלכליים בין וושינגטון לריאד.

"אנחנו תומכים בנורמליזציה בין ישראל לבין סעודיה וממשיכים לשוחח עם השותפים שלנו באזור לגבי הדרכים להשיג זאת", אמר הדובר מטעם הבית הלבן. אך לדברי ברק רביד ("וואלה", 31.7) "במערכת הביטחון ובקהילת המודיעין האמריקנית מודאגים מחוסר היציבות בישראל בעקבות המהפכה המשפטית והמחאות נגדה ומההשפעה שעלולה להיות לכך על המצב הביטחוני באזור".

במילים אחרות: האם ימצאו טייסים שיסכימו להטיס את מטוסי אף-35, שארה"ב תספק, בשירות משטרו הפשיסטי של נתניהו ובשירותה של ארה"ב "בעלת הערכים המשותפים". כפי שכתב ברטולד ברכט ב-1938: "גנרל, האדם יצור בר-שימוש הוא. יכול לטוס. יכול להרוג. אבל יש בו פגם: הוא יכול לחשוב" (תרגום: מרדכי אבי-שואל).

אפרים דויד

"הממשלה והאופוזיציה צריכות להסכים על הקפאה של 18 חודשים בחקיקה בהם יתקיימו השיחות בבית הנשיא. זה הפתרון האפשרי היחיד שיאפשר חזרה להידברות" - אמר השבוע מעל בימה אפשרית יו"ר האופוזיציה, ח"כ יאיר לפיד (יש עתיד).

לדברי לפיד, "התפקיד שלי, והתפקיד של האופוזיציה כולה, הוא לא לסדר לנתניהו ביקורים בבית הלבן ולא להרגיע את סוכנויות הדירוג שנתניהו שיקר להן. אם הממשלה רוצה להגיע להסכמות רחבות, חובת ההוכחה עליה. כל עוד אין הקפאה בחקיקה, אין טעם ואין הגיון לדבר על חוקים אחרים או על הסכמות אחרות. בשבועות האחרונים עשיתי כל מאמץ להגיע להסכמות רחבות עם הממשלה והקואליציה. היו אנשים רבים, גם בתוך המחאה, גם בתוך המפלגה שלי, שלא אהבו את זה. אני מאמין שעלינו לעשות כל מאמץ כדי למנוע התפרקות של הצבא, למנוע התרסקות של הכלכלה ולמנוע קרע בעם".

אם זו אופוזיציה, מי צריך קואליציה? זו השאלה הנשאלת בעקבות דבריו של לפיד, המציע לתת לממשלת הימין הקיצוני חופש פעולה בעשיית ההרס במשך שנה וחצי (!). נניח לרגע שהליכוד מקבל את הצעתו (... והוא לא קיבל אותה) ואכן מפלגתו של לפיד ו"המחנה הממלכתי" של ח"כ בני גנץ ייכנסו עמו למו"מ. הרי אין זה משנה האם המו"מ יישא פרי או לא; פירוש הדבר הוא לתת לגיטימציה לממשלת נתניהו ולאותת למחאה ההמונית שאפשר "לחזור הביתה", הרי החקיקה הפשיסטית לא מקודמת.

הצהרות לחוד ומעשים לחוד

להצעותיו של לפיד דמיון לא מפתיע למסרים המשוגרים בהבית הלבן לעיתים קרובות למדי. הנשיא ג'ו ביידן, דובריו, פקידיים בכירים במשרד החוץ וראשי הדמוקרטים בקונגרס שבים וקוראים "להגיע להסכמות". גם הם חוששים מ"קרע בעם" ומ"התפרקות הצבא".

אכן, המעצמה האימפריאליסטית הגדולה בעולם חוששת לעתידה של נושאת המטוסים הנייחת שלה במזרח התיכון ומעדיפה שלום בית. אך כדרכו של הממשל האמריקאי, הצהרות פומביות לחוד ומעשים לחוד.

אמנם דוברי הימין הקיצוני המקומי מגדירים את הממשל האמריקאי כ"תומך המחאה" ואף כמממן אותה. יש שהפריחו (ביניהם - בנו של נתניהו וחברי כנסת של הקואליציה) באוויר תיאוריות קונספירציה חובקות עולם,

מול אוזלת היד של הממשלה במיגור הפשיעה

ערבים זה לזה: מצעד מחאה בת"א

חוק גזעני נוסף עבר במליאה:

עבירות מין על רקע לאומני

מליאת הכנסת אישרה השבוע (30.7) בקריאה שנייה ושלישית את הצעת החוק החמרת ענישה בעבירות מין על רקע לאומני של חברות הכנסת יוליה מלינובסקי (ישראל ביתנו), לימור סון הר מלך (עוצמה יהודית) וקבוצת חברי כנסת של הימין הקיצוני. 39 חברי כנסת תמכו בהצעה בקריאה השלישית ושבעה התנגדו.

בדברי ההסבר נכתב: "בשנים האחרונות התעצמה תופעת הטרור הלאומני: מדי יום דיווחים על נשים שהוטרו מניית על רקע זהותן הדתית. התעצמות התופעה הגיעה למצב שבאזורים שונים בארץ, בצפון, בדרום, ואף בעיר תל אביב, מפחדות נשים לצאת לפעילויות ספורט או לצאת לבדן בשעות הערב".

חברי סיעת חד"ש-תע"ל התנגדו להצעת החוק. ח"כ עאידה תומא-סלימאן אמרה בדיון: "אני מדגישה כי כל אדם שתוקף מינית הוא בזוי ונאלח ושיירקב בבית סוהר. זאת ללא קשר ללאום של התוקף, יהודי או ערבי, או אם הנתקפת, יהודייה או ערבייה, ימנית או שמאלנית. זו עמדתי. אך אין להעניש לפי היררכיות ומיונים. אונס זה אונס והטרדה זו הטרדה! אל תתגזענו על גבן של הנפגעות! תתביישו!".

"יש לנו כאן ממשלה פאשיסטית למהדריין" - פתח ח"כ עופר כסיף את נאומו בגנות הצעת החוק, והוסיף כי מדובר ב"הצעות שאם היו מציעים אותן במקומות אחרים בעולם, בבית הזה היו, ובצדק, קופצים וצועקים שזו אנטישמיות".

ח"כ אחמד טיבי נאם אף הוא בגנות הצעת חוק זו. במהלך נאומו, התפרצה סון הר-מלך ממפלגת הגזענים לדבריו של טיבי: "יושבים כמה תומכי טרור במליאה הזו".

בתגובה השיב טיבי: "כל הנאומים שלך היו יכולים להישמע אחרת בגרמניה, במיוחד כשאת משקרת בשם הסבתא שלך. תתחילי לנאום בגרמנית. את כהניסטית. יתרגמו את הדברים שלך בסוף. גם בגרמניה של שנות ה-30 היו מברכים על חוקים כאלה, חוקי גזע. ואתם, התומכים, כולכם מרימים ידיים אוטומטית".

אושר חוק האיזוק האלקטרוני

מליאת הכנסת אישרה השבוע (30.7) בקריאה שנייה ושלישית את הצעת החוק למניעת אלימות במשפחה. חוק זה מאפשר לבית המשפט להורות על שימוש באמצעי פיקוח טכנולוגי לשם הבטחת קיומם של צווי הגנה, וזאת כחלק מהתמודדות עם תופעת האלימות במשפחה.

יוזמת החוק, חברת הכנסת עאידה תומא-סלימאן (חד"ש) מסרה בתגובה: "אנחנו קוטפים פרי עבודה בת שמונה שנים, במהלכן הצלחתי להעביר את החוק שלוש פעמים בקריאה טרומית, ובקדנציה הקודמת - גם בקריאה ראשונה".

"הדרך הייתה ארוכה ורצופת מכשולים כאשר האחרון שבהם היה ניסיון של השר לביטחון לאומי לכפות נוסח שרירותי ונוקשה שמרוקן את החוק מתוכן. גם בזה נאבקתי, עשיתי לילות כימים ואכן הצלחנו", הוסיפה.

תחת הכותרת "ערבים זה לזה" תתקיים ביום ראשון הקרוב, 6 באוגוסט, בשעה 19:00 בתל-אביב הפגנה המונית יהודית-ערבית בדרישה למיגור הפשיעה בחברה הערבית ובמחאה על אוזלת ידן המכוונת של ממשלת הימין והמשטרה. הצעדה תצא מכיכר הבימה ומארגניה, שורה ארוכה של ארגוני החברה האזרחית, מסרו: "מתחילת השנה נרצחו 135 בני אדם, נדרוש מהממשלה חיים בביטחון. הציבור הישראלי מוזמן להשתתף, ללא הבדל דת, גזע ומין". יצוין שבשבוע שעבר, בצל הפשיעה והאלימות הגואים בחברה הערבית, הודיע הוועד הארצי של ראשי הרשויות המקומיות הערביות על סדרת פעולות מחאה והזהיר שלא יפתח את שנת הלימודים בספטמבר. בהודעה שפורסמה בתום ישיבת הוועד נאמר: "מול ראשי הרשויות עומדים שרים וראש ממשלה שחיי האזרח הערבי מהם והלאה". הוועד הארצי קרא למרכז השלטון המקומי להצטרף לפעולות המחאה, ולראשי הרשויות המקומיות היהודיות להביע תמיכה וסולידריות ביישובים השכנים.

הדרישות של ראשי הרשויות הערביות הן: "מיגור הפשיעה והאלימות באמצעות פעילות אקטיבית; הקמת צוות חירום בהנהגת משרד ראש הממשלה; ומינוי פרויקטור חיצוני מטעם משרד ראש הממשלה. על הממשלה לגבש מנגנון ממשלתי רב-מערכתי להמשך הטיפול במחוללי הפשיעה בטווחים הבינוניים והארוך, לרבות המשך ההשקעה בתעסוקה, בחינוך, ברווחה ועוד".

מונעים מים מהפלסטינים

כוחות צבא כיבוש והמינהל האזרחי הגיעו ב-26 ביולי האחרון לאדמות פרטיות ביישוב אל-פואר בשטחים הפלסטינים, הרסו ארבעה בורות מים ואטמו אותם באמצעות בטון, משום שלטענתם מדובר "בקידוחים לא מורשים" תיעוד האירוע פורסם ברשתות החברתיות, זכה לתפוצה של מיליוני צפיות, וגרר ביקורת רבה על התנהלות החיילים, אשר מונעים גישה למים מתושבים פלסטינים בגדה המערבית במהלך חודשי הקיץ ובעיצומו של גל חום כבד. יצוין שהאגודה לזכויות האזרח פנתה השבוע (31.7) למתאם הפעולות בשטחים ולמפקד פיקוד מרכז, והדגישה כי הזכות למים מעוגנת בדין הבינלאומי

**קבלו את
זו הדרך
מדי שבוע בדוא"ל
או בדואר רגיל**

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני:

zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית,

ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

מנשלים מאות כדי להקים שכונה בדימונה

ראס ג'ראבה על רקע העיר דימונה (צילום: עדאלה)

התגוררו במקום התושבים בידיעת הרשויות. הטענה על השינוי בקבלת ההחלטה נדחתה, משום שלדעת בית המשפט היא אינה כבדת משקל נוכח הזכויות הקנייניות של רמ"י. בית המשפט גם בחר שלא לדון בתכלית הפסולה של תכנון הרחבת העיר בהתעלם מן האינטרסים של תושבי ראס ג'ראבה. הוא הכריע שעל הנתבעים להתנגד לתכנון זה בהליכים אחרים שלא במסגרת תביעת הפינוי. למרות שהליכי התכנון של השכונה החדשה טרם החלו, שולל בית המשפט בהחלטתו את האפשרות המעשית של התושבים להתנגד לתוכנית אלה.

פשע אפרטהייד בנגב

לעניין ההפרדה הגזענית, על אף שבית המשפט לא חלק על הגבלת ההסמכה של רשות הבדואים "ליישוב בדואים" אך ורק ביישובים המיועדים לבדואים בלבד, ועל כך שלא נשקלה כלל בקשתם להיכלל בדימונה, הוא לא ראה בכך הפרדה גזענית בשל קיומה של אפשרות של יחידים מן הכפר לרכוש קרקעות בשכונה החדשה בעיר. הגיון דומה הנחה את בית המשפט בדחיית הטענות בדבר הפגיעה בזכות החוקתית לשוויון. הוא הסתמך גם על פסק הדין בעניין אום אלחיראן אשר קבע, כי די בכך שאין מניעה למגורי האוכלוסייה הבדואית במקום, כדי לשלול פגיעה כזו.

מרכז עדאלה הבהיר שהוא רואה בפסק הדין המחשה לכך שמשטר המקרקעין של מדינת ישראל וההסדרים החוקיים שהיא גיבשה כדי לבססו, מייצרים מערכת סדורה של הפרדה גזענית שעולה כדי ביצוע פשע האפרטהייד לפי המשפט הבינלאומי. עוד עולה בבירור מפסק הדין, כמו גם במקרים של כפרים אחרים שנעקרו כדוגמת אום אלחיראן, שאין בזכויות המעוגנות בחוקי היסוד בישראל כדי לספק הגנה לזכויות חוקתיות של פלסטינים או לרפא את העקרונות הגזעניים שבבסיס מדיניות ההתיישבות של ישראל. הערכים החוקתיים בישראל, הכוללים את אלה המעוגנים בחוק יסוד: הלאום, ובחוק יסוד: מקרקעי ישראל, מכשירים את העקירה הכפויה של הכפר ראס ג'ראבה לשם יישוב יהודים תחתיו, לדברי עדאלה, "מאז הנכבה פועלת המדינה באמצעות זרועותיה השונות לעקור את התושבים הבדואים שנותרו בנגב לאחריה, ולרכז אותם במרחבים מצומצמים וביישובים מופרדים, בהם נכפים עליהם תנאי מחייה ירודים בהתעלם מצרכיהם הבסיסיים ומתרבותם".

שמואל אורניץ

הוועדה המחוזית דרום דנה השבוע (31.7) ביוזמה של רשות מקרקעי ישראל (רמ"י) להקמת רובע רותם – רובע חדש וענק בעיר דימונה, שבו מתוכננות לקום יותר מ-7,000 יחידות דיור. לפי "כלכליסט": "כלל לא ברור מי יאכלס את הרובע החדש לאור העובדה שמזה כשנתיים אין ביקוש למרכזי הבנייה הרוויה בעיר. רובע רותם מיועד לקום על שטח של 10,260 דונם (לשם השוואה, שטח העיר גבעתיים הוא 3,200 דונם), ומתוכננות בו 7,373 יחידות דיור בבנייה רוויה וצמודות קרקע. בדימונה יש כיום כ-20 אלף יחידות דיור בנויות".

בית משפט השלום בבאר שבע פסק בשבוע שעבר (24.7) כי הכפר הערבי-בדואי הלא-מוכר ראס ג'ראבה יפונה כדי להרחיב את דימונה. פסק הדין קבע כי על מאות תושבי הכפר השוכן במקום עוד לפני קום המדינה להתפנות ולהרוס את בתיהם עד מארס 2024. בקשות התושבים להשתלב במרחב העירוני נדחו. הרשויות הסכימו לדון עימם אך ורק בפתרונות מגורים ביישובים המיועדים לערבים-בדואים. מרכז עדאלה המייצג את התושבים מסר: "החלטת בית המשפט מהווה ראייה לביצוע פשע האפרטהייד".

מועסקים בעיר, אבל אסור להתגורר בה

השופט מנחם שח"ק נתן את פסק הדין בעקבות עשר תביעות פינוי שהגישה רמ"י במאי 2019 נגד כל תושבי הכפר. הוא הטיל על הנתבעים שכר טרחת עו"ד בסך כולל של 117 אלף שקל. מרכז עדאלה הודיע כי יגיש בשמם ערעור לבית המשפט המחוזי.

רבים מתושבי הכפר הלא מוכר מועסקים בדימונה, והשירותים להם נדרשו התושבים סופקו בעיקר בה. תושבי הכפר הביעו את רצונם להשתלב בהרחבה החדשה של העיר, בין אם באמצעות הכרתם ככפר עצמאי השייך למרחב האורבני של דימונה, ובין אם בשילובם בעיר כשכונה בעלת אופי המתאים לאורחות חייהם. אולם רמ"י הפנתה אותם לרשות הבדואים בטענה שבידיה הסמכות הבלעדית לדון בעניינם. רשות הבדואים בתורה סירבה לדון באפשרויות אלה או לשקול אותן בטענה, כי אין היא מוסמכת לדון בפתרונות שאינם ביישובים בדואיים. עד כה, רשות הבדואים הציעה לתושבים פתרונות מגורים אך ורק בכפר קסר א-סר. זאת על אף שהנתבעים הבהירו כי קרקעות אלה שייכות למשפחות בדואיות אחרות שאינן מסכימות שהם יעברו אליהן.

בפסק הדין אישר השופט שח"ק את הממצאים העובדתיים המעידים כי משפחות הנתבעים מתגוררות במרחב דימונה במשך עשרות בשנים, אך קבע שישנן ראיות לשיבה במקרקעין הספציפיים שנדרשים התושבים לפנות, החל רק משנת 1978. על אף שבית המשפט הכיר בכך שהתושבים יושבים בקרקע מזה כ-50 שנה, לשיטתו אין בכך די כדי להקים לתושבים זכויות במקרקעין או לחייב את הרשויות לשקול את שילובם בתכנון השטח. גם טענותיהם של התושבים על היותם ברי רשות, בהסתמך על הבטחות של נציגי הממשל הצבאי עוד בשנות ה-50 לפיהן יוכלו להמשיך ולהתגורר במקום, נדחו בטענה שלא הוכח כי הבטחות אלה ניתנו בסמכות.

פסק הדין דחה גם את כל טענות הנתבעים נגד החלטת הפינוי עצמה, שניתנה לאחר עשרות רבות של שנים שבמהלכן התגוררו במקום התושבים בידיעת הרשויות.

המאבק בהפיכה - גם למען זכויות נשים

הרכב הדיינים ביקש מהאישה לפרט מה בעלה עשה לה. עורך הדין של האישה ביקש להעביר את הדברים בכתב כדי למנוע ממנה את המעמד הקשה, אך הדיינים סירבו והתעקשו שהיא תאמר את הדברים. האישה נעמדה מול שלושה דיינים, כתבן, ומתרגם, מול חמישה גברים זרים ובעלה שהתעלל בה שנים ארוכות וגוללה בגבורה ובדמעות את מסכת ההתעללויות שעברה. הדיינים קטעו את רצף דבריה מדי פעם כדי לשאול שאלות כגון: 'רגע, היו מכות? היו?' (ומה עם אותם מקרים בהם אין מכות אך יש התעללות נפשית קשה?), או 'למה הסכמת?' (לאחר שסיפרה כיצד בעלה הכריח אותה לנהוג באופן משפיל), או 'למה זה קרה בשעה כל כך מאוחרת בלילה?' ו'רגע, הוא הרביץ לך פעם אחת, זה היה חד פעמי?' (זה לא, אבל אם כן?). היא סיפרה וענתה על השאלות שלהם. הבעל הכחיש.

הממשלה נגד השוויון

אציין כי עוד לפני שנאלצה לפרט את מקרי האלימות מול הדיינים, הוזכר בבית הדין שבעלה כבר ישב בעבר במאסר על אלימות קשה כלפיה שכמעט עלתה בחייה. כשנשאל על כך בבית הדין, הודה בעלה במעשה. כשנשאל למה הוא עשה את זה (כי 'אולי יש סיבה הגיונית'), הוא הסביר לדיינים שהיא הכעיסה אותו כי רצתה לסייע כלכלית למשפחתה. בהמשך הדיון שאלו הדיינים את האישה אם היא רוצה להתגרש והיא ענתה שכן. בעלה טען שהוא לא רוצה, הוא מוכן להשתנות והוא מבקש שלום בית. היא נשאלה אם היא מוכנה ל'שלום בית' וענתה שבשום אופן לא. הדיון הסתיים כך: למרות שהבעל הודה שפגע בה בעבר (אבל זה חד פעמי, כן?); למרות שהיא נמצאת מעל שנה במקלט לנשים מוכות בשל הסיכון בו היא נתונה; למרות שעמדה ופירטה באופן חשוף וכואב את כל מה שנעשה לה; למרות שהצהירה שהיא רוצה להתגרש; החליטו הדיינים שטרם הגיע הזמן לחייב את הבעל בגט. לפי הדיין: 'יש מקרים, אני לא אומר שזה המקרה הזה, אבל יש מיקרים בהם אישה עומדת ויודעת לשפוך דמעות ולא בהכרח הדברים היו כפי שהיא מספרת'.

אחרי לא מעט שנים קיבלה האישה את הגט. מעורר אימה לדמיין, מה יקרה כאשר יורחבו הסמכויות של בתי הדין בכלל, ובפרט בנושא כה רגיש כמוזנות, המאפשר לסחוט נשים לצורך הסכמה לתת גט ויפגע בעיקר בילדים זו פגיעה אכזרית ואנושה בזכויות נשים ע"י מוסד שאמור היה להעלם במדינה ליברלית דמוקרטית.

הממשלה אינה עושה כל מאמץ להילחם בחוסר השוויון כלפי נשים אשר עדיין קיים בישראל 2023 בכל תחום: חינוך, בריאות, פוליטיקה, כלכלה וביטחון פני. ההיפך הוא הנכון, היא מרעה את מצבנו, ולא יהיה שום מגן אם הרפורמה תעבור. נשים הן הראשונות להיפגע, אך אנחנו, עו"סות דמוקרטיות, נהיה הראשונות להילחם.

מבחינתנו, אי אפשר להיות עו"ס ולעמוד מנגד. זו חובתנו המקצועית כלפי לקוחותינו, שרובן אינן יכולות ויכולים להשמיע את קולן, ועבור המקצוע שלנו. אני קוראת לאיגוד העו"סות לנקוט פעולה אקטיבית ולהצטרף לשביתה!

יעל זמר

מתוך דברים בהפגנה בירושלים נגד ההפיכה, 19.7

עובדות סוציאליות מפגינות בתל-אביב נגד ההפיכה המשטרית, 23 ביולי (צילום: עו"סות דמוקרטיות)

אני עובדת סוציאלית. עבדתי הרבה שנים במקלט לנשים מוכות וכעת אני עובדת במרכז לנפגעות ולנפגעי פגיעה מינית. כמו כן, אני פעילה בקבוצה עו"סות דמוקרטיות - עובדות ועובדים סוציאליים המתנגדות להפיכה, נלחמות על הדמוקרטיה ומתריעות שאין רווחה בלי דמוקרטיה. מהלכי הממשלה מאיימים על כל תחומי הרווחה והשירותים החברתיים. מתגבשת כוונה לפגוע בזכויות נשים באצמעות חוקים כמו: ביטול הרשות לקידום מעמד האישה, ריכוך חוק האיוון האלקטרוני, קידום החזקת נשק בידי אזרחים שלילת תלושי מזון מ-6,000 משפחות במצוקה, והגזירה האחרונה - הרחבת סמכויותיו של בית הדין הרבני כך שיפסוק גם בענייני מזונות. וזו רשימה חלקית בלבד. גם במתכונתו הנוכחית פוגע בית הדין הרבני בזכויות נשים. אני רוצה לקרוא קטע ממה שכתבתי אחרי דיון בבית הדין בשנת 2016, כשעבדתי כעו"ס במקלט לנשים מוכות. חוויה דומה מתרחשת בבתי דין רבניים רבים בארץ: "היום ליוויתי אישה אהובה ואמיצה לדיון באחד מבתי הדין. האישה נמצאת מעל שנה במקלט לנשים מוכות עם בתה הקטנה והסיכון לחייה עדיין גבוה. בזימון הראשון לבית הדין הבעל לא הגיע. לאחר שהוזהר על ידי בית הדין, הוא הגיע לדיון המדובר."

קוראים לי אסתי, אני חרדית

קוראים לי אסתי. אני חרדית. אני פמיניסטית. אני בת בית יעקב. אני אמא. אני מדברת בשם החינוך הטוב שקיבלתי בבית החרדי שלי. כשארד מהבמה אתן תמחאנה לי כפיים, אבל אמא שלי תקבל בווטסאפ את הסרטון עם הכיתוב: "תראו את הבת של רחל מה נהיה ממנה".

אני חושבת שנשים חרדיות היום כבר מבינות שהסיפור שלנו הוא הגנה הדמוקרטיה הישראלית. כי הדרת נשים ממפלגות חרדיות, אוטובוס מהדרין ומחיקת נשים הם כתם על הדמוקרטיה הישראלית.

ד"ר אסתי רידר אנדורסקי

מתוך דברים בהפגנת הנשים בתל-אביב נגד ההפיכה, 19.7

כנס מפלגות האופוזיציה בהודו (צילום: "הינדוסטן טיימס")

לקראת הבחירות הכלליות בהודו ב-2024 איחוד היסטורי של מפלגות האופוזיציה

הקומוניסטים הבנגלים ויריביהם המרים מהטרינומול, את השיב-סינה הלאומנים ואת יריביהם ממפלגת האיגוד האסלאמי, תחת סיסמא ברורה: להודו דמוקרטית וחילונית. עיתון המפלגה הקומוניסטית ההודית כתב: "מפלגות האופוזיציה בהודו קיימו את פגישתן השנייה בבנגלורו ב-17-18 ביולי. בפגישה בת היומיים, אשר אליה הגיעו נציגי 26 מפלגות האופוזיציה, הוחלט על הקמת חזית פוליטית שתתמודד בבחירות ב-2024. כן הוחלט ששמה של החזית יהיה: INDIA (ראשי תיבות של: החזית ההודית הלאומית לפיתוח וקבלה)."

נציגי מפלגות האופוזיציה הביעו ביטחון רב, כי ברית כזאת יכולה להפיל את שלטון BJP ולהציל את הרפובליקה, את החוקה ואת הפדרליזם הדמוקרטי ההודי. הטווח הפוליטי של מפלגות האופוזיציה שהשתתפו בכינוס רחב מאוד: מפלגות אתניות מקומיות, המפלגות הקומוניסטיות והשמאליות ועד למפלגות הימין הקיצוני שמתנגדות למודי.

המפלגה הקומוניסטית מובילה את האיחוד

ד. ראג'א, מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית, ציין בנאומו כי המפלגה הקומוניסטית הייתה הראשונה שקראה לאיחוד האופוזיציה כדי להציל את האומה משלטון מודי. הוא בירך את האסיפה והוסיף שהמאבק עבר כברת דרך ארוכה מאז אותה קריאה היסטורית להתאחד.

המזכ"ל התייחס לכך שהודו מתמודדת עם בעיות רבות. ביניהן - המהומות במניפור, השימוש במנגנוני הכוח של המדינה כדי לדכא את האופוזיציה, עליית מחירים חסרת תקדים וגידול באבטלה. החזית שהוקמה אינה צריכה לקבל החלטות או לבטא עמדות אחידות בכל סוגיה, שכן מגוון המפלגות המיוצגות בה רחב מאוד. יחד עם זאת, על כלל המפלגות בחזית לצאת בהצהרה לפיה מטרתן היא להגן על התפיסה של הודו כפי שהיא מתבטאת בחוקה.

ע.ראי

בהודו חלו שינויים פוליטיים וכלכליים משמעותיים מאז עלייתו של נרנדרה מודי לשלטון ב-2014. האלימות הבין-דתית והבין-מעמדית הגוברת והחלשת הדמוקרטיה ההודית הן חלק מהכלים בהם משתמשת מפלגת השלטון (BJP) כדי לכונן כלכלה ניאו-ליברלית קיצונית ולחסל בהדרגה את שאריות מדינת הרווחה.

מערכת הבחירות ב-2019, אשר בה השיג מודי ניצחון שני רוב עצום בפרלמנט, הייתה אות פתיחה לשורה של רפורמות וצעדים דיקטטוריים מצד מודי: הכפפת מנגנוני הכוח והמשטרה לשלטון ושימוש בהם לתקיפת האופוזיציה; הרס ופגיעה ביישובים ובקהילות חקלאיות כפריות במטרה להפריט את הקרקע עליה הם שוכנים; וכן הקצנה של מערכת הקסטות בחברה. זאת יחד עם פגיעה נמשכת בחופש הביטוי, בחופש ההתאגדות ובפלורליזם.

בשנות שלטון מודי הוחרף גם הסכסוך בקשמיר. הממשלה ביטלה את הסטטוס המיוחד של האזור והנהיגה בו ממשל צבאי אלים ודכאני.

מודי מטפח קשר הדוק מאוד עם מנהיגים אוטוריטריים ודיקטטוריים כמוהו דוגמת נתניהו, פוטין וטראמפ. הוא פיתח, וממשיך לפתח איתם, קשרי ידידות ומסחר ענפים, בדגש בתעשיית הנשק.

החזית ההודית הלאומית לפיתוח וקבלה

לקראת מערכת הבחירות הכללית בשנת 2024 חלחלו למפלגות האופוזיציה ההבנה שאלה עלולות להיות הבחירות האחרונות. נוכח הדמיון המפחיד של שלטון מודי לשלטון החירום הדיקטטורי של אינדירה גנדי. אך זכר שלטון החירום הזכיר להן גם את הניצחון המוחץ של חזית "ג'נאטה", אשר איחדה את כלל מפלגות האופוזיציה מהקומוניסטים ועד מפלגתו של מודי (שאז הייתה באופוזיציה), לאחר נפילת שלטון החירום.

מפלגות האופוזיציה מתאחדות כעת שוב. 26 מפלגות נפגשו בסבבים שונים ובהרכבים שונים על מנת לגבש חזית אחידה נגד שלטון מודי. החזית המתארגנת תאגד בתוכה את

בגדה השמאלית נחנך ארכיון השמאל המקוון ניסיון לחבר בין ארגוני השמאל העקבי

רופאים לזכויות אדם, הכרתי את רוחמה מרטון. ב-2007 השקנו בעזרתה את האתר 'שמאל בעברית' שכלל רק קטעי וידאו. קצת לפני כן השיק ראובן קמינר את אתר השמאל הרדיקלי בישראל שכלל רק מסמכים. הרעיון של הארכיון הנוכחי הוא לחבר בין מסמכים לאנשים. קיבלתי אוצרות עצומים מאנשים שאמרו לי: 'ערן, אם אתה לא תיקח, הילדים שלנו יזרקו את זה לפח'. אבל העניין של הארכיון הוא החיבור והעיבוד. אנחנו חייבים שותפים ומשאבים. ישנה אמירה שכדי לגדל ילד צריך כפר. בניית ארכיון של השמאל הרדיקלי מחייבת קבוצה. אחרת, מה שרואים עכשיו - זה פחות או יותר מה שיישאר".

במהלך הדיון הציג הקהל שאלות בנוגע לתוכניות של הארכיון. נשאלה השאלה האם קיימת מחשבה להקמת ארכיון פסי בעתיד. על כך השיב טורבינר: "יש עוד המון עבודה וצריך שותפות ושותפים. הרעיון של האתר והארכיון הוא לכבד אותם ולזכור אותם, להמשיך את עבודתם ולשאוב ממנה כוח. יש עוד רעיונות: לעשות פודקאסטים, לתרגם חומרים, לארגן השקות נוספות, מערכי שיעור, הרצאות וימי עיון. רק תוסיפו רעיונות ותצטרפו".

מהמפגש לרחוב

אשר לארכיון פסי אמר טורבינר: "לראות משהו על מסך שונה לגמרי מלהחזיק ביד עיתון 'מצפן' מ-1962 או גיליון של 'קול העם' מ-1948. הלוואי שיהיה מקום שבו אפשר יהיה לשמור חומרים, לדפדף בהם ולגם לצפות בהם. זה הרעיון. אני לא מעוניין לשמור את החומרים אצלי".

על שיתופי פעולה אפשריים בעתיד אמר טורבינר: "אנחנו רוצים מאוד לשלב כוחות עם כולם. עם המזרחון למשל שהושק בשבוע שעבר, עם האתר של מצפן, עם האתר של יש גבול, עם הארכיון של המפלגה הקומוניסטית. הרעיון הוא יחד. לחזור להיות קהילה. אני זכיתי להכיר בונדאים, אנשי המפלגה הקומוניסטית, לוחמי ספרד ועצמאיים. אחדים מהם נפטרו בודדים מאוד. הרעיון הוא להחזיר להם ולנו איזשהו יחד. היחד יכול לתת כוח".

האירוע התקיים ביום בו אושרה החקיקה לצמצום עילת הסבירות, ובמקביל להפגנות שהוכרזו בעקבותיה. מארגני האירוע קראו למשתתפים להצטרף בסיומו להפגנות כחלק מהגוש נגד הכיבוש.

ענת מטר אמרה בדבריה לגבי המחאה: "הפוזיציה שלנו מיוחדת. אני מניחה שכולנו בערבותה של תחושות ומחשבות. בים הדגלים של ההפגנות אנחנו מנסים למצוא את המקום שלנו. לא להיות נגד, אבל לא להיות בעד כל השב"כניקים והצבאניקים האלה והכביכול סרבנים. מצד אחד, יש משהו שאנחנו ממש לא יכולים לסבול במראה של שיירות הכחול לבן, ומצד שני - צריך להוריד בפני משתתפיהן את הכובע. יש כאן הרבה אנרגיות שבסופו של דבר מצליחות להתחבר. להערכתי, עמדה זו שאיננה חד-משמעית היא המקום שנוח לי ולכולנו להיות בו. זה לדעתי מה שמאפיין את האנשים הכלולים בארכיון השמאל".

אדם אלי

ערן טורבינר באירוע (צילום: הרשתות החברתיות)

ב-24 ביולי נערך באולם הגדה השמאלית בתל אביב אירוע השקתו של "אתר ארכיון השמאל". המנחה היה הקולנוען ערן טורבינר - הרוח החיה מאחורי הקמתו. באירוע נשאו דברים טורבינר ואחת משותפותיו לפרויקט - הפילוסופית ד"ר ענת מטר. הטייס הסרבן יונתן שפירא השמיע קטעי שירה ונגינה, והוקרנו קטעים וראיונות עם אישים ובכללם - רות לוביץ' (מק"י); סוזי אקוויסט (אחותו של לוחם ספרד רוברט אקוויסט); אחמד מסארווה; ועקיבא אור (מצפן).

טורבינר סיפר כי החל את דרכו בתיאור השמאל הרדיקלי הישראלי ב-1997 באותו אולם עצמו. האירוע אז היה ציון 30 שנה לרצח צ'יה גווארה בהנחיית ד"ר אפרים דויד ובהשתתפות ד"ר חררדו לייבנר. משם המשיך לצילום באירוע לציון 35 שנים להקמת מצפן. בהדרגה נשאב לתיאור סיפוריהם של פעילים ותיקים על מנת לוודא שהסיפורים והידע שצברו לא ייעלמו איתם. לאחר דברי הפתיחה, הציג את קטע הוידאו הראשון - דברים שנשא אור באירוע של מצפן, בהם תיאר את גבולות הגזרה האידיאולוגיים של הארגון: "אנטי ציונות ואנטי קפיטליזם". ד"ר ענת מטר, מרצה בכירה באוניברסיטת ת"א, תיארה את התהליך שקדם להקמת הארכיון. הקבוצה שהתארגנה לתמוך בפרויקט כללה בצד טורבינר את ד"ר שגיא שפר, פרופ' צבי בן דור-בנית, סמדר נהב, לינה דלאשה ואחרים. הם התלבטו איך להגדיר מה ייכנס ומה לא, "ואז ערן שלח לנו את שתי השניות שראינו הרגע ואמרנו: אוקיי, כל מה שנמצא בין אנטי ציונות ואנטי קפיטליזם. זו ההגדרה של הארכיון הזה".

מטר הוסיפה: "אני חושבת שמה שערן מציע לנו זו מורשת. לא געגועים והשתפכות על כמה העבר היה נהדר. גם לא מלנכוליה שמבכה את מצבנו העגום בשמאל. ערן מציע גישה אחת - מבט חיובי שמאפשר לנו לשאוב כוח מהעבר הזה". כוח זה, אמרה, נועד לייצר אנרגיה וחיבורים חיוביים, כאשר החזון שעומד מאחוריהם הוא - העברת הלפיד לדורות הבאים.

בהמשך תיאר טורבינר את התהליך שהוביל להשקת אתר הארכיון: "התחלתי לצלם ב-1997. ב-2004 לערך הבנתי שיש לי ארכיון. באותה תקופה, במסגרת תחקיר לסרט על

צילומי המחאה וההתנגדות בישראל

לדברי אוצר התערוכה, חן שפירה, "הצפייה ברצף התצלומים, ובאירועים שהם מתעדים, משקפת את האפקטיביות של מחאות, יכולתן לחולל שינוי והשפעה על המציאות, ומזמנת התבוננות בשינויים התפישתיים והטכנולוגיים החלים על צילום, תיעוד וייצוג, כמו השתתפות פעילה של צלמים במחאות".

שפירה סבור שהתערוכה "עומדת על האפקט התקשורתי והממד התודעתי של הצילום, אשר הופך במהלך השנים למרכיב אינטגרלי באקט ההפגנה והמחאה. בחינת אופני הפעולה המגוונים של הצלם והכלים העומדים לרשותו, משקפת אסטרטגיות שונות של פעולה ומעלה מחדש שאלות לגבי תפקידו ושליחותו של האמן/הצלם, ומערכת היחסים שבין המדיום לבין המסר".

"ולטר בנימין מזהיר מפני אסתטיזציה של הפוליטי. הוא חוזה את סכנת גיוס הדימויים החזותיים לצרכי תעמולה בשירות הפשיזם כך שעוצמתם האסתטית תשמש לייפוי והסוואת מנגנונים דכאניים וסמכותניים", הוסיף האוצר.

התצלומים בתערוכה מציגים צדדים שונים של הפוליטיקה ושל הפרקטיקה של צילום מחאות, המעידים על גבולות חופש הביטוי והפעולה. באמצעות חיבור של נקודות מבט מגוונות, התצלומים מתחקים אחר היבטים חברתיים ואקטיביסטיים של המחאות. חושפים את שפתן החזותית ואת מידת ההשפעה שלהן, בעודם משקפים גם תהליכי התפרקות של סולידריות וערכות הדדית בחברה הישראלית.

בתערוכה מוצגות עבודותיהם של מיטב הצלמים – בייחוד צלמי העיתונות היומית: גדעון אגוז, אור אדר, אורן אלון, תומר אסייג, תומר אפלבוים, אמיר גולדשטיין, קרן גלר, נתן דביר, ברוך הימן, אלון לוי, פבל וולברג, מאיר ויגודר, דפנה טלמון, נעמה יראון, בן כהן, ורדי כהנא, ראלי מרגלית, שירה מרק, אביר סולטן, ענת סרגוסטי, יובל עמית, איילת עפרים, מוסי ערמון, עוזי פורת, הדס פרוש, אפרת קליפשטיין, מיקי קרצמן, אורי רוזנווקס, שמואל רחמני, אלדד רפאלי, רחל שאול, יסמין שטינמן, מיה בן דוד וטל שרון. התערוכה תנעל ב-20 באוקטובר הקרוב, סיורים מודרכים בתשלום.

יוסי אבו

שבוע שיר / לריסה מיכל

בסיס / חולקט ~ אורי קרין

בבסיס צאָלִים
צומחת פֶּךָ אָזוּ טְרִיָּה
בְּכָל פֶּנֶה
שְׁמֵהָ מְנַחֵם
שֶׁתֵּן חֵלִים
יֵשׁ לִי תַאֲבוֹן רֶק
לְפִתִּי כָּרְפוּם

**עבודה של דפנה טלמון המוצגת בתערוכה
(צילום: מוזיאון על התפר)**

תערוכת הצילומים "דמוקרטיה אומרת – מחאה, התנגדות ואי ציות אזרחי בישראל" מוצגת כעת במוזיאון על התפר הירושלמי (חיל ההנדסה 4), המגדיר עצמו "מוזיאון חברתי לאמנות עכשווית". התערוכה מציגה מגוון קשרים והקשרים; מופעים של מחאה חברתית, מעמדית ופוליטית, התנגדות ואי ציות אזרחי בישראל מאז שנות השבעים ומציעה כמה פרספקטיבות ומחשבה מחודשת על משמעותם ההיסטורית. במדינה בה שדה המחקר הכה נפוץ בעולם, היסטוריה חברתית, נחשב לנחות ואף כלא קיים, התערוכה תורמת תרומה חשובה לריענון הזיכרון ההיסטורי של מחוללי המחאות ומשתתפיהן.

אירוע זיכרון לרצח הברנוער

תחת הכותרת "זיכרות את העבר- נלחמות על העתיד!", יתקיים בסינמטק תל-אביב ביום רביעי (2.8) בשעה 20:00 אירוע לציון 14 שנה לפיגוע הנורא נגד הנוער הגאה במועדון הברנוער בתל-אביב. באירוע: טקס זיכרון, הקרנת הסרט "בעילום שם" של אודי מרדכי מניצולי הפיגוע ודיון שיעסוק באמצעים לסיוע לנפגעי פשעי שנאת להט"ב.

בנוסף לטקס הזיכרון יוקדש הערב לגיוס תרומות לנפגעי פשעי שנאה, ולקמת מנגנון סיוע ותמיכה ראשונית בקורבנות פשעי שנאה להט"בית שימלא אחר החלל שמותירה המדינה בהיעדר חקיקה ונהלים מתאימים. האירוע ייערך בהפקת איגי, ארגון הנוער הגאה, בשיתוף המרכז הגאה של עיריית תל אביב-יפו, האגודה למען הלהט"ב, סמינר הקיבוצים ופסטיבל הקולנוע הגאה.

הרצח בברנוער היה פיגוע ירי שהתרחש במוצאי שבת, 1 באוגוסט 2009, בבית אגודת הלהט"ב בתל אביב. בפיגוע נרצחו ניר כץ ולוי טרובישי ונפצעו אחד עשר נוספים. לאחר ארבע שנים הוגש כתב אישום נגד חשוד בביצוע הרצח, שבוטל לאחר שהתגלה שהחשוד הופלל לשווא על ידי עד מדינה ושהוא אינו הרוצח. הרצח טרם פוענח.

המרצים נגד ההפיכה

מלימודים ומחקר, ללא הגבלת זמן, למען עצירת התיקון לחוק השפיטה העוסק בעילת הסבירות בקריאה שניה ושלישית, ולמען התביעה להפסקה מוחלטת של החקיקה המסוכנת לעתיד המדינה.

הצעת החלטה נוספת קובעת, כי "בתגובה לפגיעה בחברי הארגון כתוצאה מהשינויים המשפטיים, מסמיכה האסיפה את ועד הארגון להכריז על סכסוך עבודה ולנקוט בצעדים ארגוניים, כולל אך לא מוגבל לשביתה מלאה של כל חברי הארגון". בהמשך נכתב: "בתגובה לפגיעה בחברי הארגון כתוצאה מהשינויים המשפטיים, מסמיכה האסיפה את ועד הארגון לנקוט בצעדי הפסקה של פעילות המחקר של חברי הארגון, כולל הפסקה מלאה של המחקר".

יצוין שבאוניברסיטאות ובמכללות נוספות מתארגנים המרצים הפעילים נגד ההפיכה המשטרית על מנת שארגוניהם ינקטו צעדים דומים לאלה שכבר נקטו העברית, אוניברסיטת חיפה והטכניון וחברי הסגל הזוטר באוניברסיטת תל-אביב.

מרצים מפגינים נגד ההפיכה המשטרית, 2 במאי 2023
(צילום: מטה המחאה של האקדמיה)

ארגוני הסגל האקדמי הבכיר של אוניברסיטת חיפה והסגל הזוטר באוניברסיטת תל-אביב הכריזו השבוע סכסוך עבודה. זאת עקב הסיכונים הממשיים לעבודה המאורגנת והפגיעה הצפויה בתנאי ההעסקה של חברי הסגל האקדמי בעקבות אישור התיקון לחוק יסוד: השפיטה, שבו "צומצמה עילת הסבירות". בכך הצטרפה אוניברסיטת חיפה לאוניברסיטה העברית ולטכניון, שגם בהם ועדי הסגל הכריזו סכסוך עבודה נגד ההפיכה המשטרית.

לדברי מטה "מחאת האקדמיה", המאגד מרצים מכל המוסדות להשכלה גבוהה, "החלטות אלה נשענות על חוות דעת משפטיות שלפיהן הכרזה זו היא חוקית. התיקון האמור ישליך בצורה ברורה על כל העובדות והעובדים במשק, ובהם אקדמאים. זאת מעבר להשפעה הברורה שתהיה לו על כולנו כאזרחים וכאזרחי המדינה. אנו קוראים לוועדים במוסדות נוספים להצטרף במהרה למהלך זה. עשו זאת היום, בטרם יוסרו עוד ועוד חסמים מדרכה של הקואליציה. עשו זאת כל עוד יש פתח להתנגד, במסגרת דיני העבודה, לשינויים שיהיה בהם כדי לפגוע קשות בשוק העבודה ואגב כך בתחום העיסוק שלנו: התחום האקדמי".

חברי ארגון סגל ההוראה והמחקר של אוניברסיטת תל-אביב המייצג אלפי מרצים בסגל הזוטר כינס השבוע (1.6) אסיפה כללית דחופה. זו נועדה להחליט לגבי צעדים "נוכח תוכניות החקיקה, שמטרתן פגיעה בבית המשפט וביכולתו להגן על אזרחי ישראל מפני החלטות שרירותיות של כל ממשלה, ונוכח הפגיעה הצפויה בחופש האקדמי ובעבודה המאורגנת".

ההצעות שהובאו בפני המתכנסים כוללות הצהרה פומבית לפיה: "האוניברסיטאות בישראל אינן יכולות לעמוד מנגד וחייבות לעמוד בחזית הפעולה נגד השינויים המתוכננים שתחילתם בתיקון הקיצוני לחוק השפיטה הנוגע בעילת הסבירות. ארגון סגל ההוראה והמחקר באוניברסיטת תל-אביב מצטרף לקריאה של סנאט האוניברסיטה מ-17 ביולי וקורא להנהלת האוניברסיטה להשבית את האוניברסיטה

פועל סיני - קורבן 44

בתאונות עבודה מינואר

פועל בניין כבן 40, אזור סין, נהרג השבוע (30.7) לאחר שנפל עם פיגום באתר בנייה ברחוב כרמל ברחובות. המשטרה עיכבה לחקירה שני מנהלי עבודה באתר ונציג משרד העבודה זומן למקום. הרקע והנסיבות מצויים בבדיקה. מאז תחילת השנה נהרגו 44 עובדים במקומות העבודה - רובם בענף הבנייה.

חובש רפואת חירום של מד"א, רועי בן שושן, מסר: "הובילו אותנו אל הפועל ששכב כשהוא מחוסר הכרה ולכוד מתחת לחפץ כבד ונאלצנו לקבוע את מותו".

מועדון הקולנוע הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

"החור" מאת אסאי מינג-ליאנג

מיוזיקל קווירי דל תקציב על אהבה בימי מגפה.

לאחר ההקרנה תתקיים שיחה עם דולב אמת

יום שלישי, 8.8, 20:00

השבוע באתר "זו הדרך"

איגוד העובדים הסוציאליים נגד שר הרווחה יעקב מרגי משי"ם, המורים וההפיכה המשטרית, הגיעה העת שארגוני המורים יתעוררו, לפני 70 שנה החלה המהפכה הקובנית.

zoha.org.il

zohaderekh@gmail.com

טל' 03-6293944

ח"ד 26205, ח"א 6126102

info@maki.org.il

מק"י : maki.org.il

אתר זו הדרך zoha.org.il